

عنوان مقاله:

مروری بر روشهای بررسی اثر بخشی پروژه های رفع نقاط حادثه خیز

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اسماعیل آیتی - دکترای حمل و نقل، استاد راه و ترابری و رئیس مرکز فنی اقتصادی ایمنی جاده

فرامرز قدیریان - کارشناس ارشد راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی اقتصادی ایمنی جاده ای دانش

حمیدرضا بهنود - دانشجوی دکترای راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی اقتصادی دانشگاه فردوسی

خلاصه مقاله:

به طور کلی ضروری است اقدامات انجام شده مورد پیگیری و ارزیابی قرار گیرد تا نتایج ایمنی و ارزشمند بودن سرمایه گذاریها مشخص گردد. آسان ترین روش در بررسی اثر بخشی طرح های اصلاحی در ایمن سازی راه، مقایسه سابقه تصادف در موقعیت های مورد مطالعه در قبل و بعد از اصلاح می باشد. یکی از نقصهای اصلی در رویکرد ساده مطالعات قبل و بعد، عدم پوشش کامل روند یا تغییرات کل شبکه است. با استفاده از نمونه های شاهد می توان بر این شکل غلبه کرد. روش بیز تجربی (EB) یک فرآیند آماری است که به منظور بر آورد تعداد سالانه تصادفات در بلند مدت در یک سایت با استفاده از میانگین وزندارتعدا تصادفات آن سایت در کوتاه مدت و میانگین سابقه تصادفات سایت های مشابه استفاده می شود. وارد کردن روش بیز تجربی (EB) در مطالعات قبل و بعد مقدار انحراف ناشی از رگرسیون به میانگین راجبران می کند. دو روش مطالعات مقطعی و سریهای زمانی به عنوان روشهایی که بعضاً در مطالعات اثربخشی ایمنسازی در کنار روشهای اصلی معرفی و در نهایت مقایسههای از کلیه روشها ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

اثربخشی، نقاط حادثهخیز، مطالعات قبل و بعد، روشبیز تجربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/154917>

